

Sygn. akt: XU-657/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 stycznia 2015r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia X Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych we Wrocławiu
w składzie:

Przewodniczący: SSR Barbara Bonczar

Protokolant: Grażyna Mazurkiewicz

po rozpoznaniu na posiedzeniu jawnym w dniu 15 stycznia 2015r. we W.

sprawy z odwołania **Z. N.**

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W.

z dnia 08 września 2014r. znak: (...)

w sprawie **Z. N.**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W.

o świadczenie rehabilitacyjne

oddala odwołanie.

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. decyzją z 08 września 2014r. odmówił ubezpieczonemu Z. N. prawa do świadczenia rehabilitacyjnego z powodu braku niezdolności do pracy i braku okoliczności uzasadniających ustalenie uprawnień do tego świadczenia. Zdaniem strony pozwanej wnioskodawcy nie przysługuje prawo do świadczenia rehabilitacyjnego na dalszy okres wobec orzeczenia komisji lekarskiej ZUS, która uznała, że wnioskodawca po wyczerpaniu zasiłków chorobowych i 4 miesięcznego świadczenia rehabilitacyjnego jest zdolny do pracy.

We wniesionym od tej decyzji odwołaniu wnioskodawca wnosił o jej zmianę i przyznanie prawa do świadczenia rehabilitacyjnego, gdyż stan jego zdrowia wymaga dalszego leczenia i rehabilitacji.

Strona pozwana w udzielonej odpowiedzi na odwołanie wniosła o jego oddalenie jako niezasadne.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca Z. N. ur. (...), ostatnio zatrudniony na stanowisku strażnika – pracownika ochrony mienia, w okresie od dnia 01 listopada 2013r. do 31 marca 2014r. wykorzystwała 182 dniowy okres zasiłkowy. W okresie od 02 maja 2014r. do 29 sierpnia 2014r. przez okres 4 miesięcy pobierał świadczenie rehabilitacyjne w związku z wypadkiem przy pracy jakiemu uległ w dniu 31 października 2013r.

W dniu 16 lipca 2014r. wnioskodawca wystąpił do Oddziału ZUS we W. z wnioskiem o przyznanie prawa do świadczenia rehabilitacyjnego na dalszy okres. Został skierowany na badanie do lekarza orzecznika ZUS, który orzekł o dalszym świadczeniu rehabilitacyjnym na okres 3 miesięcy. Z wydanym orzeczeniem nie zgodził się Główny Lekarz

Orzecznik ZUS i wniósł zarzut wadliwości orzeczenia. Sprawę skierowano do komisji lekarskiej ZUS, która na posiedzeniu w dniu 04 września 2014r. zmieniła stanowisko lekarza orzecznika ZUS i orzekła o braku niezdolności do pracy oraz braku wskazań do przyznania świadczenia rehabilitacyjnego.

Decyzją z dnia 08 września 2014r. strona pozwana odmówiła wnioskodawcy prawa do świadczenia rehabilitacyjnego na dalszy okres.

Dowód: dokumentacja orzecznicza ZUS.

Postanowieniem z dnia 30 września 2014r. Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego chirurga ortopedy i neurologa na okoliczność ustalenia czy wnioskodawca może zostać uznany nadal od dnia 30 sierpnia 2014r. za niezdolnego do pracy, a dalsze leczenie lub rehabilitacja rokują odzyskanie zdolności do pracy, a także jeżeli wnioskodawca jest nadal niezdolny do pracy, a dalsze leczenie lub rehabilitacja rokują odzyskanie zdolności do pracy, do kiedy wnioskodawca może mieć prawo do świadczenia rehabilitacyjnego licząc od dnia 30 sierpnia 2014r. na okres nie dłużej niż 8 miesięcy.

W wydanej w dniu 08 listopada 2014r. opinii biegły sądowy chirurg ortepeda i neurolog rozpoznali u wnioskodawcy min. zmiany zwyrodnieniowo – dyskopatyczne kręgosłupa w odcinku lędźwiowo – krzyżowym z okresowym zespołem bólowym bez istotnych ubytków neurologicznych. Na tej podstawie biegli orzekli, że wnioskodawca od dnia 30 sierpnia 2014r. nie jest niezdolny do pracy i brak jest podstaw do przyznania prawa do świadczenia rehabilitacyjnego.

Z treścią wydanej opinii nie zgodził się wnioskodawca, ale nie wniósł do niej merytorycznych zastrzeżeń. Zdaniem wnioskodawcy stan jego zdrowia nie pozwala mu na podjęcie pracy, o czym świadczy przyznany mu umiarkowany stopień niepełnosprawności.

Z treścią wydanej w sprawie opinii zgodziła się strona pozwana.

Dowód: opinia biegłych sądowych chirurga ortopedy i neurologa z dnia

08.11.2014r. – k. 12 as.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie wnioskodawcy nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art.18 ustawy z 25.06.1999r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa – Dz. U. z 2014r., poz. 159, świadczenie rehabilitacyjne przysługuje ubezpieczonemu, który po wyczerpaniu zasiłku chorobowego jest nadal niezdolny do pracy, a dalsze leczenie lub rehabilitacja lecznicza rokują odzyskanie zdolności do pracy. Świadczenie rehabilitacyjne przysługuje przez okres niezbędny do przywrócenia zdolności do pracy, nie dłużej jednak niż przez 12 miesięcy. Na okoliczność ustalenia czy wnioskodawca może być nadal od dnia 30 sierpnia 2014r. uznany za niezdolnego do pracy, a dalsze leczenie lub rehabilitacja rokują odzyskanie zdolności do pracy została wydana w sprawie opinia przez biegłych sądowych: chirurga ortopedy i neurologa w dniu 08 listopada 2014r. Biegli sądowi potwierdził fakt, iż wnioskodawca, po wykorzystaniu 182 dniowego okresu zasiłkowego i 4 miesięcznego świadczenia rehabilitacyjnego nie jest nadal niezdolny do pracy.

Opinia biegłych sądowych zasługuje na przymiot wiarygodności. Opinia ta została sporządzona w sposób obiektywny, rzetelny i pełny, a jej wydanie zostało poprzedzone wnikliwym zapoznaniem się z dokumentacją medyczną, zebraniem wywiadu oraz bezpośrednim badaniem wnioskodawcy. Zdaniem Sądu opinia jest pełna, uwzględnia wszystkie istniejące schorzenia oraz stopień ich nasilenia u wnioskodawcy.

Dowód z opinii biegłego podlega ocenie Sądu przy zastosowaniu art. 233 § 1 k.p.c., na podstawie właściwych dla jej przedmiotu kryteriów zgodności z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziomu wiedzy biegłego, podstaw teoretycznych opinii, a także sposobu motywowania oraz stopnia stanowczości wyrażonych w niej wniosków.

Przedmiotem opinii biegłego nie jest przedstawienie faktów, lecz ich ocena na podstawie wiedzy fachowej (wiadomości specjalnych). Nie podlega ona zatem weryfikacji, jak dowód na stwierdzenie faktów, na podstawie kryterium prawdy i fałszu. Nie są miarodajne dla oceny tego dowodu niekonkurencyjne z nim oceny świadków i uczestników postępowania, co do faktów będących przedmiotem opinii (zob. uzasadnienie orzeczenia SN z dnia 7 listopada 2000 r., I CKN 1170/98, OSNC 2001, nr 4, poz. 64; uzasadnienie orzeczenia SN z dnia 15 listopada 2002 r., V CKN 1354/00, niepubl.).

W przedmiotowej opinii biegli sądowi odpowiedzieli na wszystkie postawione przez Sąd pytania. Swoje stanowisko poparli wnikliwą analizą dokumentacji medycznej oraz przeprowadzonym badaniem wnioskodawcy.

Zdaniem Sądu opinia jest pełna, uwzględnia wszystkie istniejące schorzenia oraz stopień ich nasilenia u wnioskodawcy. Sąd w pełni podziela stanowisko zajęte w opinii przez biegłych sądowych chirurga ortopedy i neurologa z dnia 08 listopada 2014r.

Do wydanej w sprawie opinii wnioskodawca nie wniósł merytorycznych zastrzeżeń, a samo niezadowolenie z opinii nie może stanowić podstawy do jej nieuwzględnienia.

Wnioskodawcy nie przysługuje więc prawo do świadczenia rehabilitacyjnego od dnia 30 sierpnia 2014r.

Z tych względów na podstawie art. 477¹⁴ § 1 Kpc, Sąd orzekł jak w sentencji.